

அகத்துறை நிலைக்களன்களில் தொல்காப்பியரும் திருவள்ளுவரும்

கோ. சரண்யா

உதவிப் பேராசிரியை, தமிழாய்வுத்துறை,

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருவாணைக்கோவில், திருச்சி

முன்னுரை

தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு கண் தொல்காப்பியம் என்றால் மறு கண் திருக்குறள் ஆகும் . உலகில் முதன் முதலாக கிடைத்த இலக்கண நூல் என்று சொன்னால் அது தொல்காப்பியமே. தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலத்தில் இது போன்ற ஒரு நூல் இந்திய மொழிகளிலோ அல்லது உலக மொழிகளிலோ தோன்றவில்லை என்பது உறுதி . அதே போல் இலக்கியங்களில் உலகிலேயே முதன் முதலில் ஈரடியில் அறம் , பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பிரிவுகளில் இல்லறத்தையும் , நல்லறத்தையும் போதித்த நூல் திருக்குறளே ஆகும். அதனாலேயே தான் இது உலகப்பொதுமறை என்று சுட்டப்பெறுகின்றது . அவ்வாறான தொல்காப்பியத்தையும் திருவள்ளுவத்தையும் இயற்றிய புலவர்கள் இடையே ஒரு ஒற்றுமைக் காணப்பெறுகின்றது . அதாவது அகத்துறைகள் உருவாவதற்கு உரிய நிலைக்களன்களில் தொல்காப்பியரும் திருவள்ளுவரும் ஒன்றுபடும் திறத்தையே இவ் ஆய்வு விளக்க முற்படுகிறது.

காட்சி, ஐயம், தெளிவு

காட்சி என்பது தலைவன் தலைவியைக் காணுதல் ; ஐயம் என்பது இவள் தெய்வப் பெண்ணோ மானுடப் பெண்ணோ என வினவி நின்றல் ; தெளிவு என்பது ஐயம் களையும் கருவிகளைக் கொண்டு தெளிதல் . இவை அகத்துறைகள் ஆகாவிடினும் அகத்துறைகள் உருவாவதற்கு உரிய அடிப்படைகள் . இவ்வடிப்படை நிகழ்வுகளைத் தொல்காப்பியர் முதலில் தம் களவியலில் விளம்புகின்றார்.

காட்சி, ஐயம்

திருக்கோவையாகர் ஐயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

“தெரிய அரியதோர் தெய்வம் என்ன
அருவரை நாடன் ஐயுற்றது”¹

என தன் இலக்கணத்தை முன் வைக்கின்றது. மேலும்

“போதோ! விசும்போ! புனலோ!
பணிக ளது பதியோ!
யாதோ அறிகுவது) ஏதும்
அரிதி யமன் விடுத்த
தூதோ அனங்கன் துணையோ
இணையிலி தொல்லைத் தில்லை
மாதோ மடயிலோ என
நின்றவர் வாழ்பதியே”²

என மேற்கூறிய நூற்பாவிற் குச் சான்றும் பகர்கின்றது.

தொல்காப்பியர் அகத்தின் அடிப்படைகளாகக் கூறிய காட்சி , ஐயம், தெளிவை
வள்ளுவர் தகையணங்குறுத்தல் என்ற ஒரே அதிகாரத்தில் அடக்கியுள்ளார் . தலைவன்
தலைவியை கண்ணுற்ற வழி ஏற்படும் ஐயத்தை,

“அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு”³

என்ற குறட்பாவில் கூறியிருக்கின்றார்.

தெளிவு

மானுடப்பெண் தான் என தெளிந்த தலைமகன் நல்லழகை உடையவளாகிய
அவள், என் பார்வைக்கு எதிராகப் பார்த்தல் தானே தாக்கி வருத்தக் கூடிய தெய்வம் ,
என்னைத் தாக்கி துன்புறுத்த படையையும் அழைத்து வந்தது போன்ற தன்னையுடையது
என்கின்றார். இதனையே,

“நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் தன்னது உடைத்து”⁴

என்ற குறள் விளக்குகின்றது.

மேலும் காட்சி , ஐயம், தெளிவு மட்டுமின்றி தலைவியின் நுதல் , அணிகலன்,
காமத்தின் சிறப்பு பற்றியும் தகையணங்குறுத்தல் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர்
எடுத்துரைக்கின்றார்.

காமத்தின் சிறப்பு

காய்ச்சப் பெற்ற கள்ளானது , தன்னை உண்டவர்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யுமே தவிர காமம் போலக் காண்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்தல் இல்லை என காமத்தினுடையசிறப்பை,

“உண்டார்க்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம் போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று”⁵

என்று குறட்பா வழி வள்ளுவர் விளக்குகின்றார்.

குறிப்புரை

தலைமகனும் தலைமகளும் தம் கண்களால் தமது வேட்கையை ஒருவர் , ஒருவர்க்கு உரைக்கும் காமக் குறிப்புரை இதுவாகும். இதனை,

“நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்”⁶

என்ற நூற்பாவின் வழி தொல்காப்பியர் விளக்குகின்றார் .இதனையே தஞ்சைவாணன் கோவை,

“மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலய வெற்பிற்
பெண்ணிற் சிறந்தவிப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த விருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்
கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை யாவதும் காட்டியதே”⁷

என்று தனது நோய்க்கு இனிமையான மருந்தாக தலைவியின் கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பு வேறெதுவும் இல்லை என்று குறிப்பறிதல் பற்றி விளம்புகின்றது.

திருவள்ளுவரின் குறிப்பறிதல் அதிகாரம் தலைமகன் , தலைமகள் குறிப்பினை அறிதலையும், தோழிக் குறிப்பினை அறிதலையும் , அவள் தான் அவ்விருவர் குறிப்பினை அறிதலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது . தொல்காப்பியர் இதனை குறிப்புரை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தலைவியின் மையுண்ட கண்களில் உள்ள நோக்கு , இப்பொழுது என்மேல் இரண்டு நோக்காயிற்று . அவற்றுள் ஒன்று எனக்கு நோயைச் செய்யும் நோக்காகும் . மற்றொன்று அந்த நோய்க்கு மருந்தாக உடைய நோக்காகும் என்பதனை,

“இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கு அந்நோய் மருந்து”⁸

என்ற குறட்பா வழி விளக்குகின்றார் வள்ளுவர்.

**“கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல”⁹**

எனும் குறட்பா குறிப்புரையின் பொழுது உரையாடல் நிகழா என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

நோக்காகிய கண்களில் குறிப்புரையாலும் , தலைவியின் நாணத்தாலும்
தலைவன், தலைவியின் உள்ளக் குறிப்பினை அறிந்ததனை,

**“நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்”¹⁰**

என்ற குறள் உணர்த்துகின்றது.

யான் அவளைப் பார்க்கும் போது, அவள் எதிராக நோக்காது வணங்கி நிலத்தை
நோக்குவாள். அதனை அறிந்து யான் பார்க்காத போது அவள் என்னைப் பார்த்துத்
தனக்குள்ளே மகிழ்வாள் என தலைவன் கூறியதனை,

**“யான்நோக்குங் காலைநிலன் நோக்கும் நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும்”¹¹**

என்ற குறட்பா அறைகின்றது.

தலைவன், தலைவியரின் குறிப்புரைக் கண்டு மதியுடம்பட்ட தோழி தன்னுள்ளே
சொல்லியதை,

**“ஏதிலார் போல பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலர் கண்ணே உள”¹²**

எனும் குறள் வழி வள்ளுவர் ஓதுகின்றார். இதன் பொருளாவது முன் பின் அறியாதவர் போல
ஒருவரை ஒருவர் பொதுவான நோக்கத்தால் நோக்குதல் அன்பு கொண்ட இருவரிடத்தே
காணலாகும் என்று தோழி கூறுவதாகும்.

முடிவுரை

மேற்கண்ட காட்சி , ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் யாவையும் அகத்துறைகள்
ஆகா. அகத்துறைகளை இட்டுச் செல்லும் அடிப்படைகளே . அகத்துறைகளின்
நிலைக்களன்களே. தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட காட்சி, ஐயம், தெளிவை திருவள்ளுவர் ஒரே
அதிகாரத்தின்கண் அடக்கி இருப்பது சிறப்பு என்பதாவும் தொல்காப்பியரும் திருவள்ளுவரும்
குறிப்பிட்ட குறிப்புரையின் ஒன்றுதலும் இவ் ஆய்வின் வழி கூற விழைந்தது எனலாம்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. திருக்கோவையார், பழ.முத்தப்பன், (உ.ஆ), ப-14
- 2.மேலது, பழ.முத்தப்பன், ப-5
3. திருக்குறள், பரிமேலழகர், (உ.ஆ) , கு-108
4. மேலது, பரிமேலழகர், (உ.ஆ) , கு-1082
5. மேலது, பரிமேலழகர், (உ.ஆ) , கு-1090
- 6.தொல் – பொருள் , இளம்பூரணர்(உ.ஆ) , நூ-93
- 7.தஞ்சைவாணன்கோவை, சொக்கப்ப நாவலர்(உ.ஆ) , பா-4
8. திருக்குறள், பரிமேலழகர்(உ.ஆ) , கு-1091
- 9.மேலது, பரிமேலழகர்(உ.ஆ) , கு-1100
- 10.மேலது, பரிமேலழகர்(உ.ஆ) , கு-1093
11. மேலது, பரிமேலழகர்(உ.ஆ) , கு-1094
12. மேலது, பரிமேலழகர்(உ.ஆ) , கு-1099